

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 206/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. mája 2013 predbežne prerokoval sťažnosti Mgr. Ing. Mgr. I. I., V., vedené pod sp. zn. Rvp 11975/2013 a sp. zn. Rvp 11977/2013, ktorými namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Michalovce č. k. 22 Cb/101/2009-755 z 1. júla 2011 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 4 Cob/91/2011-873 z 18. decembra 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti Mgr. Ing. Mgr. I. I. vedené pod sp. zn. Rvp 11975/2013 a sp. zn. Rvp 11977/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 206/2013.

2. Sťažnosti Mgr. Ing. Mgr. I. I. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. marca 2013 doručená sťažnosť Mgr. Ing. Mgr. I. I. (ďalej len „sťažovateľ“) vedená pod sp. zn. Rvp 11975/2013, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl.

46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1°Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) č. k. 22 Cb/101/2009-755 z 1. júla 2011 (ďalej aj „rozsudok okresného súdu“). Toho istého dňa bola ústavnému súdu doručená aj sťažnosť sťažovateľa vedená pod sp. zn. Rvp 11977/2013, ktorou namieta porušenie tých istých práv, avšak rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 4 Cob/91/2011-873 z 18. decembra 2012 (ďalej aj „rozsudok krajského súdu“).

Predmetom konania pred okresným súdom bolo rozhodovanie o návrhu S. (ďalej len „navrhovateľ“) o určenie, že sťažovateľ (v procesnom postavení odporcu) nie je predsedom predstavenstva spoločnosti T., a. s. Okresný súd návrhu navrhovateľa vyhovel, pričom krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

V odôvodnení obidvoch prerokúvaných sťažností sťažovateľ uvádza, že v prejednávanej veci chýbala zákonná právomoc súdu na prejednanie veci, keďže zo zákona má originálnu a neprenesiteľnú právomoc voliť a odvolávať predsedu predstavenstva jedine valné zhromaždenie spoločnosti. Preto si v rozpore so zákonom všeobecné sudy prisvojili uvedené právo, a tým prekročili právomoc danú im zákonom. V ďalšej časti sťažností sťažovateľ namieta „*retroaktivitu v rozhodovaní súdu, bez zákonného oprávnenia*“ poukazujúc na skutočnosť, že v čase súdneho konania už sťažovateľ zo zákona nemohol byť a ani nebol predsedom predstavenstva. Na strane súdu preto existovala procesná prekážka danú vec pojednávať.

V petite sťažností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom okresného súdu č. k. 22 Cb/101/2009-755 z 1. júla 2011 a rozsudkom krajského súdu č. k. 4 Cob/91/2011-873 z 18. decembra 2012, zruší tieto rozsudky a sťažovateľovi prizná náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

2.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 11975/2013 a sp. zn. Rvp 11977/2013 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľa rozhodol ústavný súd o spojení týchto sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2.2 K dôvodu odmietnutia sťažností

V súvislosti s prípravou na predbežné prerokovanie sťažností ústavný súd zistil, že súčasne so sťažnosťami vedenými pod sp. zn. Rvp 11975/2013 a sp. zn. Rvp 11977/2013 bola 22. marca 2013 ústavnému súdu doručená aj sťažnosť zaevidovaná pod sp. zn. Rvp 11976/2013, ktorou sťažovateľ z tých istých dôvodov namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom okresného súdu, ako aj rozsudkom krajského súdu.

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Porovnaním sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 11975/2013 a sp. zn. Rvp 11977/2013 a sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 11976/2012 ústavný súd zistil, že sťažovateľ nimi duplicitne namieta rozsudok okresného súdu a rozsudok krajského súdu, žiada vyslovenie porušenia tých istých práv, zrušenie označených rozsudkov a priznanie úhrady trov konania.

Vzhľadom na totožný deň začatia konania pred ústavným súdom (22. marca 2013) ústavný súd konštatuje, že boli pred ním súčasne začaté viaceré konania, predmetom

ktorých je namietané porušenie tých istých práv sťažovateľa zaručených čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, a to tými istými rozsudkami všeobecných súdov.

Uvedené zistenie odôvodňuje odmietnutie sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 11975/2013 a sp. zn. Rvp 11977/2013 ako neprípustných podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže o porušení označených práv rozsudkom okresného súdu a rozsudkom krajského súdu je už ústavným súdom vedené konanie začaté na základe sťažnosti evidovanej pod sp. zn. Rvp 11976/2013. Tým došlo k naplneniu dôvodu neprípustnosti zakotveného v § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 11975/2013, ktorou sťažovateľ namieta porušenie označených práv rozsudkom okresného súdu, bola podateľňou ústavného súdu zaevidovaná pred sťažnosťou vedenou pod sp. zn. Rvp 11976/2013. V okolnostiach prípadu je totiž podstatné, že aj po odmietnutí sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 11975/2013 a sp. zn. Rvp 11977/2013 pre neprípustnosť z dôvodu, že ústavný súd v tej istej veci koná, bude v súčasne začatom konaní vedenom pod sp. zn. Rvp 11976/2013 môcť ústavný súd v prípade splnenia všetkých podmienok konania rozhodovať o namietanom porušení základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom okresného súdu a rozsudkom krajského súdu.

Vzhľadom na zistenie neprípustnosti sťažností a ich celkové odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa ústavný súd bližšie nezaoberal argumentáciu obsiahnutou v sťažnostiach.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2013